

Bilag.**I n s t r u g**

for

Udførelsen af Matrikuleringsarbejderne i de ved Danmark forblevne Distrikter af Hertugdømmet Slesvig.

I.

Angaaende Opmaalingen.

§ 1.

Forinden Opmaalingen af en By eller et Eierlaug paabegyndes, foranlediger Bestyreren dette bekjendtgjort paa den paa ethvert Sted brugelige Maade. Samtidig paalægges det samtlige Grundbesiddere at gjøre alle Skjel kjendelige. Dette skeer paa aaben Mark i Enge, Moser og Heder ved at oplægge paa hinanden opfaarne Græs- eller Lyngtorv, som anbringes noigtigt i Skjellene. Liggende Skjellene inellem Haver og Grunde i Byerne, gennem Over- eller Underflov, eller er der opført levende Hegn i dem, mærkes de med nedsatte Stager, som ere paabundne en Halmvift. Dannes Skjellene af længere lige Linier paa aaben Mark, kunne Mærkerne anbringes i en Afstand af 200 à 300 Alen fra hinanden; men ere Skjellene bugtede, maa der mindst paa enhver Bugt anbringes et Mærke, og falske Skjellene gennem Over- eller Underflov, nedfattes de saa nær hinanden, at en med Skjellenes Retning ubekjendt Person uden Vanskelighed kan forfølge dem. Følge Skjellene Aa- eller Bækløb, er det, naar disse ere meget bugtede, ikke nødvendigt, at Mærker anbringes i enhver Bugt, men det er tilstrækkeligt, at de opsættes i en saadan Afstand fra hinanden og paa en saadan Maade, at der ikke kan opstaae Tvivl om, at Aaen eller Bækken er det rette Skjel. De Grundbesiddere, hvis Forder begrændses af Vandløb, skulle anbringe de omhandlede Mærker hver paa sin Side og helst lige overfor hinanden. Er der Uenighed om

lodskjel, Sogneskjel eller andre deslige Skjel, paaligger det enhver af de Paagjældende at afmærke det Skjel, han anseer for det rigtige. Er der i Skjel opført Hegn, ansees dettes Midtlinie at være det rette Skjel, medmindre det Modsatte paastaas eller godtgjøres; i første Fald behandles Sagen som anden Skjeltvist, og det omtvistede Areal opmaales som en selvstændig Eiendom.

Veie, som Grundbesidderen er uberettiget til at aflægge, skulle udmærkes paa samme Maade som Skjellene, medmindre de uden at danne Skjel mellem sammenstødende Lodder ere indgrovede paa begge Sider. Er Veiens retlige Bredde bekjendt, anbringes Mærkerne i tilsvarende Afstand fra hinanden paa begge Sider af Veien, men er Bredden ubekjendt, og henhøre Forderne paa begge Sider af Veien til den samme Eiendom, mærkes kun den ene Side af Veien. Henhøre Forderne paa de to Sider af Veien derimod under forskellige Eiendomme, blive begge Sider at mærke.

For at Skjellene og Veiene kunne blive antegnede paa Kortene med den størst mulige Noigtighed, er det en nødvendig Betingelse, at Lodseierne punktlig efterkomme de, her foreskrevne Regler. Det paalægges derfor Maalerne at være opmærksomme paa, at dette er sleet, og ikke at optage paa Kortet noget ikke med Mærker forsynet Skjel, om hvis rette Beliggenhed der kan være Tvivl. Har Forsømmelse i denne Henseende fundet Sted, skal Maalerne lade de Bedkommende advare, og dersom disse ikke uopholdelig efterkomme Advarselen, maae de vente, at de Eiendomme, der paastode ikke afmærkede